

ÎNCHEIERE

14 decembrie 2016
Chișinău

municipiul

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Daniela Cășuneanu,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Daniela Cășuneanu împotriva Companiei Naționale de Asigurări în Medicină cu privire la anularea ordinului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 iulie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Daniela Cășuneanu,

c o n s t a t ă :

La 08 mai 2012, Daniela Cășuneanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, solicitînd anularea ordinului nr.62-e din 29 februarie 2012 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dnei Daniela Cășuneanu”.

În motivarea acțiunii a invocat că la 03 martie 2012 a recepționat copia ordinului nr.62-e din 29 februarie 2012 prin care i s-a aplicat sancțiunea disciplinară – avertismentul, în baza art.206 alin.(1) lit. a) din Codul muncii. Sancțiunea disciplinară a fost aplicată în urma concluziilor formate de pe urma documentelor examinate, care reprezintă rezultatul controlului inițiat în baza lămuririi prezentate, conform art.208 din Codul muncii. În conținutul ordinului din 29 februarie 2012, emitentul a specificat că sancțiunea disciplinară se aplică în baza rezultatului controlului efectuat în perioada 11 ianuarie 2012 – 13 ianuarie 2012, reflectat în actul de control din 13 ianuarie 2012, în care sunt enumerate un șir de încălcări al regulilor generale sau necorespunderea situației cu Regulamentul de desfășurare a controlului de către Agenția Teritorială Cahul. Partea introductivă a ordinului nr.62 cuprinde informații de ordin general, lipsind constatări

concrete, care sunt necesare pentru stabilirea circumstanțelor și aplicarea sancțiunii disciplinare.

Conținutul ordinului nr.62-e din 29 februarie 2012 prestabilește pseudofundamentarea aplicării sancțiunii pe careva elemente ale vinovăției autorului. Prima concluzie din ordin indică despre stabilirea neconcordanței între rezultatele controlului cu cele din dispoziție, iar a doua concluzie ține de faptul că conținutul părții motivate și rezolutive este contradictoriu. Ordinul nr.62-e din 29 februarie 2012 nu conține informația despre încălcările nemijlocit admise de către persoana vinovată, acțiunile acesteia, care au servit temei pentru aplicarea sancțiunii.

Consideră că, ordinul nr.62-e din 29 februarie 2012 privind aplicarea sancțiunii disciplinare urmează a fi anulat, deoarece la emiterea ordinelor de aplicare a sancțiunilor disciplinare atât în privința directorului general al Agenției Teritoriale Cahul, cât și în privința directorului adjunct, nu s-au luat în considerare materialele prezentate, care demonstrează nevinovăția angajaților sancționați. Concomitent, la emiterea ordinului nr.62-e, organul emitent s-a bazat numai pe două acte care ar confirma vinovăția sa și anume: actul nr.6 din 26 martie 2010 și actul nr.31 din 02 decembrie 2011, care au fost întocmite de dânsa, în exercitarea atribuțiilor de director adjunct, în lipsa directorului Agenției Teritoriale Cahul din cadrul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină.

Prin hotărârea Judecătoriei sectorului Rîșcani, mun. Chișinău, din 16 martie 2015, a fost respinsă ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de Daniela Cășuneanu împotriva Companiei Naționale de Asigurări în Medicină cu privire la anularea ordinului nr.62-e din 29 februarie 2012 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dnei Daniela Cășuneanu”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 iulie 2016 a fost respins apelul declarat de Daniela Cășuneanu și a fost menținută hotărârea Judecătoriei sectorului Rîșcani, mun. Chișinău, din 16 martie 2015.

La 14 octombrie 2016 Daniela Cășuneanu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 iulie 2016, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond, cu remiterea pricinii pentru rejudecare în instanța de fond.

În motivarea cererii a indicat că la examinarea cererii de apel, instanța de apel a ignorat prevederile legii, a evitat să dea o apreciere probelor anexate la cerere și a adoptat o hotărîre neîntemeiată.

Analizînd temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Daniela Cășuneanu, ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de argumentare a circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurteii, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă în mod declarativ asupra încălcărilor instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurteii în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de judecată, însă argumentele acestuia nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să

posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererile de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Daniela Cășuneanu.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova,

Dumitru Mardari

Maria Ghervas